

עני-המקום

גליון מס' 6, י"ט אב, 14.8.87

ועון ידיעות אחרונות הרצליה ■ רעננה ■ כפר סבא ■ רמה"ש ■ הוד'השרון

הנולצה

היכרות מחודשת עם גנסי

עם הספר חוזר לספרות המקור. הבא בתור: גנסי. ספר חדש על יצירתו

עם הספר חוזר לספרות המקור: יעקב שבתאי, עמ' ליה כהנא-כרמון, אפלפטר, קניוק. מוותרים, אולי זמני, על הרולד רובינס וג'פרי ארצ'ר (קיון והבל). אחרי ההתחשקות שעשו לפוגל (חיי נישואין) ולפני שמתחילים לקרוא את כל כתבי עגנון, אפשר לערוך היכרות מחודשת עם אורי ניסן גנסי, שחי לפני פוגל והשפיע (גם) עליו בשפתו הציורית.

נכון שהוצאות הספרים עוד לא הוציאו מהדורה מיוחדת עם טרדרם של יחסי ציבור לסיפוריו הקצרים "בגנים", "סעודה מפסקת", "שמואל בן שמואל" ואפילו לא לסיפורו האחרון המפורסם והקשה יותר "אצל". אבל בעזרת ספרה של חמוטל בריוסף, "מטאפורות וסמלים ביצירתו של א.נ. גנסי", אפשר לא רק להתרשם מחדש מגנסי אלא להבין את מרבית הסופרים הכותבים בלשון פיגורטיבית.

הספר (285 עמ' בהוצאת הקיבוץ המאוחד) מיועד לתלמידים, סטודנטים לספרות, שוחרי ספרות "מקצור עיים". טוב היה אם לקראת שנת הלימודים החדשה, מורות לספרות היו נעזרות בכלים שהספר מציג, לצורך אינטרפרטציה של סיפורים בעלי רבדים פיגורטיביים. חמוטל בריוסף טוענת שלא כל מי שכותב בסגנון המכונה פרוזה לירית, יש בו השתפכות סוביקטיבית. לדעתה, מענין לראות את השימוש שעושה גנסי למי של בסגנון העדין שכונה בעבר מעורפל, כדי לאפיין גיבור או לבקר מצב חברתי.

חמוטל בריוסף פירסמה ארבעה קובצי שירה "לולי היה עלי למהר" (1971), "לקחת אור" (1978), "רק הירוק" (1981), "מתנות קופצות" (1984). מלמדת ספרות עברית באוניברסיטה העברית, ובשנה הבאה תחלק את זמנה בין פאריס (טורבון) לבין אוניברסיטת הנבב. בסורבון תבדוק את השפעת הדקדנס האירופי על הספרות העברית בתחילת המאה.

אביטל ניצן

